

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ:ศึกษาระณีเรือนจำกลางคลองเปรมนี้ เป็นการศึกษาเพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ โดยได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ และระหว่างอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ ว่ามีผลต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังหรือไม่ วิธีการศึกษาได้นำระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยาใช้ในการเก็บข้อมูล โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งจะเป็นลักษณะของการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิด ข้อมูลประสบการณ์ระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างมากกว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยเป็นฝ่ายป้อนคำถามและรอรับคำตอบจากผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยคำถามจะมีทั้งลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากรเป้าหมายที่จะทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ต้องขังชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในเรือนจำกลางคลองเปรม โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะผู้ต้องขังชายที่แสดงออกถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศในเรือนจำอย่างเด่นชัดทั้งที่แปลงเพศแล้วและยังไม่ได้แปลงเพศ เช่น แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก ทำตัวกระตุงกระตึง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

เมื่อได้วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเอกลักษณ์ของผู้รักร่วมเพศ แนวความคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม และแนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเบี่ยงเบนทางเพศโดยใช้เรือนจำ เป็นแนวทางในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศต้องผ่านขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ซึ่งเป็นแนวความคิดของ Troiden โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่น
2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์
3. ขั้นตอนการเปิดเผยตัว
4. ขั้นตอนของความยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์

ซึ่งการที่จะเข้าใจถึงเงื่อนไข แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเอกลักษณ์ของผู้รักร่วมเพศของ Trolden นั้น จะมีการดำเนินจากขั้นตอนหนึ่งๆ ไปสู่ขั้นตอนต่อไปอย่างไร ภายในกระบวนการที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังในเรือนจำ ดังนี้คือ

1. ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่น

ขั้นตอนนี้จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะได้รับประสบการณ์ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ใช้สนับสนุนการให้ความหมายต่อความรู้ของตัวเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศในระยะต่อมา เนื่องจากพวกเขาจะตระหนักถึงธรรมชาติของความโน้มเอียงทางเพศของตนอย่างเลื่อนรางเท่านั้น จากการศึกษาผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ พบว่าการเกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่นนั้นมักจะเริ่มต้นในวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพฤติกรรม ความรักความชอบ หรือมีการกระทำต่างๆ ที่เลียนแบบผู้หญิงจากแม่ พี่สาว น้องสาว หรือเพื่อนผู้หญิง ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกอาจจะเป็นแค่ลักษณะของการมีกริยาท่าทางเรียบร้อย หรือมีความสนใจในกิจกรรมแบบผู้หญิง ชอบเล่นกับผู้หญิง เช่น การเล่นกระโดดยาง เล่นขายของ เล่นตุ๊กตากระดาษ เป็นต้น ที่ไม่ชอบเล่นกับผู้ชายก็เพราะว่าผู้ชายมักจะชอบเล่นอะไรรุนแรง จึงเกิดความกลัวเจ็บ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เพื่อนผู้ชายล้อเลียนในการกระทำนั้นๆ พวกเขาจึงเกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในความแตกต่างนั้น เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็ได้รับประสบการณ์การปฏิบัติสังสรรค์กับคนอื่นๆ ในสังคมมากขึ้นทั้งกลุ่มชายรักร่วมเพศด้วยกัน และกลุ่มผู้ชายปกติ ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำคัญให้พวกเขาพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในเวลาต่อมา ขั้นตอนนี้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีความรู้สึกที่ตนเองไม่เหมือนกับเพื่อนผู้ชายคนอื่น แต่มีความชอบ สนใจไปในลักษณะของผู้หญิง ทำให้มักจะชอบจับกลุ่มคบหากับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ถึงแม้ว่าจะมีเพื่อนผู้ชายบางคนสังเกตเห็นความแตกต่างของพวกเขาและมักจะล้อเลียน แต่พวกเขาก็ยังไม่รู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขากระทำนั้นเป็นสิ่งที่ผิดปกติแต่อย่างใด

2. ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์

ขั้นตอนนี้จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะมีการแยกความสำนึกเกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศและกิจกรรมทางเพศออกจากเอกลักษณ์ทางเพศของพวกเขาได้ หลังจากที่ถูกผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศรับรู้ว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นๆ แล้ว พวกเขาจะเริ่มหันมาสำรวจความรู้สึก ความชอบ ความสนใจที่แท้จริงของตนเองเพื่อแยกออกจากเอกลักษณ์ทางเพศที่ติดตัวมา

ตั้งแต่กำเนิด โดยมีการปฏิสังสรรค์กับบุคคลที่มีความโน้มเอียงไปทางการเป็นรักร่วมเพศเหมือนตนเองเป็นประจำสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นถึงความสนใจที่มีต่อเพศเดียวกัน หรือการมีกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันเพียงเพราะว่าความพึงพอใจของตนเอง เช่น การอยากลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน อันจะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และเริ่มมีกิจกรรมรักร่วมเพศที่เป็นปกติสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นสิ่งนำไปสู่การประทับใจของตนเองเข้าสู่การเป็นชายรักร่วมเพศอย่างแท้จริงที่จะนำไปสู่การเปิดเผยตนเองต่อไป และพบว่าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศนั้น พวกเขารู้ว่าตนเองไม่เหมือนกับเพื่อนผู้ชายคนอื่น จึงได้รวมกลุ่มกันกับเพื่อนที่มีลักษณะนิสัย ความสนใจคล้ายกัน มีการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในบางคนอาจจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายในชั้นตอนนี้ด้วย ซึ่งทำให้พวกเขามีความพึงพอใจในความรู้สึกที่มีต่อเพศเดียวกัน ทำให้พวกเขาประทับใจการเป็นรักร่วมเพศของตนเองต่อไป

3. ขั้นตอนการเปิดเผยตัว

ขั้นตอนนี้คือ การตัดสินใจประทับใจประทับใจ ความรู้สึกทางเพศว่าเป็นผู้รักร่วมเพศอย่างแน่นอน เป็นเครื่องหมายแรกเริ่มของการให้นิยามตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ การเริ่มเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยของผู้รักร่วมเพศ และการให้นิยามใหม่เกี่ยวกับการมีรักร่วมเพศ ว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นทางเลือกของแบบแผนของชีวิตที่จะดำเนินต่อไปได้ เป็นสิ่งที่อธิบายการเปิดเผยตัวด้วยเช่นกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะมีการเปิดเผยตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศอย่างชัดเจน เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันอย่างเปิดเผย การผ่าตัดแปลงเพศ เป็นต้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์เกี่ยวกับเอกลักษณ์และทัศนคติที่มีต่อรักร่วมเพศ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และพบว่ากลุ่มผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่ทำการศึกษานี้ มีความมั่นใจในการเป็นรักร่วมเพศของตนเองและไม่รู้สึกถึงการต่อต้านจากสังคม ทั้งยังได้รับแรงจูงใจที่จะจัดการตัวเองให้เป็นผู้หญิงมากที่สุด โดยการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันกับตน และการตัดสินใจแปลงเพศ

4. ขั้นตอนของความยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์

ขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความเป็นรักร่วมเพศ ได้รับการยอมรับจากบุคคลว่าเป็นวิถีชีวิต (a way life) ของพวกเขา และมีความพึงพอใจในสถานการณ์แห่งชีวิตนั้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะมีลักษณะการดำเนินชีวิตที่เลียนแบบบทบาทของผู้หญิง เช่น การแต่งกายเป็นผู้หญิง การประกอบอาชีพคล้ายผู้หญิง การแต่งหน้าทาปาก เป็นต้น และจะมีการปฏิสังสรรค์กับคนรอบข้างก็เป็นไปได้ด้วยดี ไม่ได้รับการต่อต้านหรือกีดกันอย่างเปิดเผย จึงทำให้มีความมั่นใจที่

จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมแบบผู้หญิงคนหนึ่ง และผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศบางคนตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงเพศของตนเองก็เกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ ซึ่งช่วงนี้พวกเขาได้ใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่ง ในสังคมมาได้ระยะหนึ่งแล้ว จึงมีความแน่ใจในความต้องการของตนเอง และพบว่าความยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์ของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะเป็นเอกลักษณ์ที่มั่นคงและแน่นอน ทั้งนี้เนื่องจากว่าพวกเขาได้ผ่านการดำเนินวิถีชีวิตแบบรักร่วมเพศมาเป็นเวลานาน ประสบการณ์รักร่วมเพศที่สั่งสมมาตลอดระยะเวลาของการพัฒนาเอกลักษณ์ตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก จนกระทั่งเลขช่วงวัยรุ่น ไปสู่วัยทำงาน ซึ่งพวกเขาต้องสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับเพื่อนๆที่มีลักษณะรักร่วมเพศเหมือนกัน ทำให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศของเขาได้อย่างต่อเนื่อง

สรุป จากการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะเริ่มใช้ชีวิตในลักษณะรักร่วมเพศ เช่น การแปลงเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศตั้งแต่ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ทำให้เมื่อเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ก็ยังแสดงพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศเหมือนอยู่สังคมภายนอก เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังชาย ซึ่งทำให้พวกเขามีความมั่นใจที่จะดำเนินชีวิตแบบรักร่วมเพศอย่างเปิดเผยในสังคมเรือนจำ โดยยังยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์รักร่วมเพศต่อไป ซึ่งจะมีเหตุผลในการตัดสินใจมีพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศในเรือนจำ โดยแตกต่างกับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ความสะดวกสบายมากขึ้น และได้สิ่งตอบแทนอื่นๆ เช่น เงินทอง สิ่งของต่างๆ เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำนั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีพฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้โดยมองว่าเรือนจำหรือคุกเป็นสังคมหนึ่งที่เหมือนกับสังคมภายนอก ซึ่งจะมีจุดที่แตกต่างกันบ้างในเรื่องของการถูกจำกัดอิสรภาพ การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แออัด การอยู่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับที่เคร่งครัด เป็นต้น ทำให้ในช่วงแรกของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเข้ามาอยู่ในเรือนจำจะมีความรู้สึกเครียดและเป็นกังวลมาก เพราะเกิดความเกรงกลัวในสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ เช่น กฎระเบียบ สภาพแวดล้อม และโดยเฉพาะเพื่อนผู้ต้องขังชาย ซึ่งกลัวว่าจะถูกเพื่อนผู้ต้องขังชายข่มขืน แต่จะมีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยเหมือนกันคอยให้ความช่วยเหลือและถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ในการใช้ชีวิตในเรือนจำให้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมเรียนรู้และการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ การกระทำระหว่างกัน การสื่อสารกัน โดยภาษาใหม่ๆ ความรักและความชอบพอ และสภาพแวดล้อมระหว่างอยู่ในเรือนจำของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ

แต่หลังจากที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศสามารถปรับตัว เรียนรู้และรับรู้ สิ่งต่างๆ เรื่องราวต่างๆ ประสบการณ์ใหม่ๆ และ โดยเฉพาะเรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์กันในเรือนจำได้มากขึ้นแล้วนั้น ในขั้นต่อไปผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจึงเริ่มกล้าเปิดเผยพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวเองมากขึ้น โดยตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังชายฉันทน์สามิกรรยา ด้วยเหตุผลในเรื่องความต้องการความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เพราะหากมีคู่แล้วจะได้รับการดูแล เอาอกเอาใจเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกิน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งเงินซึ่งเป็นค่าตอบแทนในการมีเพศสัมพันธ์

แต่ก่อนที่จะมาถึงขั้นตอนของการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังชายฉันทน์สามิกรรยานั้น จะมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังชาย ซึ่งถือว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างหนึ่งในสังคมเรือนจำ คือ การจับเป็นการส่งสัญญาณให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศรับรู้ถึงความสนใจ ความต้องการเอาใจใส่ดูแลของเพื่อนผู้ต้องขัง เพราะผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะได้รับความสนใจจากเพื่อนผู้ต้องขัง โดยจะมองผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านั้นเหมือนผู้หญิง และเปรียบเหมือน“ราชินีในคุก” จึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษมากกว่าตอนที่อยู่สังคมภายนอก ส่วนวิธีการจับก็มีอยู่หลากหลาย เช่น การใช้แม่สื่อโดยให้ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่รู้จักกันเป็นคนติดต่อให้ หรือ การส่งข้าวส่งน้ำ วิธีนี้เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมาก โดยการจะส่งอาหารของใช้ต่างๆ ให้ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจ และ การแต่งงานซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เกิดขึ้นในสังคมเรือนจำ จากการศึกษาพบว่าจะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ 2 คน ที่ได้ผ่านพิธีการแต่งงานในเรือนจำ โดยจะมีพิธีการต่างๆคล้ายการแต่งงานในสังคมภายนอก เช่น การมีเจ้าแม่มาผู้ขอ ส่วนใหญ่ก็จะได้รับความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำ มีเงินสินสอดทองหมั้นจำนวนหนึ่ง มีการเชิญเพื่อนๆผู้ต้องขังมาเป็นสักขีพยาน มีการกินเลี้ยง และมีการส่งตัวเข้าเรือนหอโดยใช้ห้องขังเป็นเรือนหอ หลังจากนั้นก็จะอยู่กินกันฉันทน์สามิกรรยา

ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์นั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีความรู้สึกว่าเป็นการตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของแฟนที่อยู่กินด้วยกัน โดยตัวเองได้รับความเป็นที่สะดวกสบายมากขึ้นเป็นสิ่งตอบแทน และเกิดความรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร แต่หลังจากที่ตัดสินใจคบกันฉันทน์สามิกรรยาแล้ว ส่วนใหญ่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะเลือกคบกับเพื่อนผู้ต้องขังเพียงคนเดียว แต่ก็จะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศบางคน แอบมองหรือให้ความหวังเพื่อนผู้ต้องขังคนอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตัวเอง จนบางครั้งเกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาก็จะถูกเจ้าหน้าที่เรือนจำตีตราว่าเป็นพวกที่ชอบสร้างแต่ปัญหา ดังนั้นผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่จึงพยายามที่จะไม่สร้างปัญหา โดยจะมีผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่มีอาวุโสเป็นหัวหน้าคอยดูแลสอดส่องพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนๆน้องๆกะเทย ในส่วนของการเปลี่ยนคู่สามิกรรยากันนั้น ก็จะมี

การเปลี่ยนคู่มือเมื่อมีการย้ายแดนหรือย้ายเรือนจำ โดยที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่เมื่อถูกย้ายแดนหรือย้ายเรือนจำก็จะพยายามหาคู่มือใหม่ เพราะไม่อยากใช้ชีวิตที่ลำบาก จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศหลายคนจะเคยมีประสบการณ์ในการเปลี่ยนคู่มือแล้วหลายคน

ส่วนช่วงเวลาที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศมีเพศสัมพันธ์กันนั้น ในส่วนของเรือนจำอื่นๆ หรือแดนอื่นๆที่ไม่ใช่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่แยกห้องนอนระหว่างผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังออกจากกันอย่างเด็ดขาดแล้วนั้น จะเลือกช่วงเวลาที่มิได้มีคน เช่น เวลากลางวันเพื่อนผู้ต้องขังคนอื่นๆนอนหลับแล้ว ใช้ผ้าห่มคลุมแล้วมีเพศสัมพันธ์กัน โดยมีเพศสัมพันธ์กันเฉลี่ยแล้วประมาณ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ แต่ในส่วนของเรือนจำกลางคลองเปรมซึ่งเป็นเรือนจำที่แยกห้องนอนของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศออกจากเพื่อนผู้ต้องขังคนอื่นๆ จะอาศัยช่วงเวลาวันหยุดเสาร์-อาทิตย์มีเพศสัมพันธ์กันเพราะมีเวลาอยู่ด้วยกันมากขึ้นกว่าวันธรรมดา ส่วนสถานที่ๆนิยมมีเพศสัมพันธ์กัน ส่วนใหญ่ก็จะใช้สถานที่ต่างๆในเรือนจำโดยขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะเอื้ออำนวยให้ เช่น ตามซอกตามหลังของเรือนต่างๆ ตามพุ่มไม้ใหญ่ หรือ “เหล็ยมใครเหล็ยมมัน” ซึ่งเป็นภาษาที่ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศใช้ในการสื่อสาร

ในส่วนสุขอนามัยนั้น ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศจะมีวิธีดูแลป้องกัน โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกัน โรคติดต่อโดยเฉพาะ โรคเอดส์ ซึ่งถุงยางอนามัยก็ได้รับแจกมาจากโรงพยาบาล โดยหมอมจะเป็นผู้แจกถุงยางอนามัยให้พร้อมให้คำแนะนำในการป้องกันโรคต่างๆ เพราะหมอก็รู้ว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในเรือนจำ จึงหาทางช่วยเหลือป้องกันอีกหนทางหนึ่ง และผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศก็จะเข้ามารับการตรวจร่างกายกับคุณหมอ โดยเฉพาะการเจาะเลือดเพื่อตรวจโรคเอดส์เป็นประจำทุกคน เพราะเคยมีประสบการณ์ที่เพื่อนผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำจำนวนมากเพราะโรคติดต่อมาแล้ว

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยา การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม สิ่งที่ผู้วิจัยได้พบและเป็นอุปสรรคในการเก็บข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย ทำให้ผู้วิจัยต้องเตรียมตัวในการศึกษาศิลปะในการพูด เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไว้วางใจในการ

ให้ข้อมูลต่างๆ ผู้วิจัยจึงเตรียมตัวก่อนที่จะลงสนามวิจัยโดยการลงสัมภาษณ์ชายรักร่วมเพศที่ผู้วิจัยรู้จัก ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าควรจะมีศิลปะในการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศอย่างไร

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ 20 คน ทำให้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล และเมื่อเก็บข้อมูลเสร็จแล้ว ปรากฏว่า ข้อมูลที่ได้จากการศึกษามีรายละเอียดจำนวนมาก ทำให้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่างๆ

3. เนื่องจากสนามวิจัยของการศึกษาเป็นสถานที่ราชการ จึงทำให้การเข้า-ออกต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของทางเรือนจำอย่างเคร่งครัด โดยจะมีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์คอยดูแลให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ: ศึกษากรณีเรือนจำกลางคลองเปรมนี้ ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจภาพของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศตั้งแต่สังคมภายนอกไปสู่สังคมในเรือนจำมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หากได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเนื้อหาเดียวกัน หรือในเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันแล้ว ย่อมจะทำให้มองเห็นเส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศได้ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างเด่นชัด เช่น แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก ทำตัวกระตุงกระดิง หรือแปลงเพศแล้ว ผู้วิจัยจึงอยากจะขอเสนอแนะแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังชายที่ไม่ได้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในเรือนจำแล้วทำไมถึงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ จึงเป็นเรื่องที่น่าทำการศึกษาวิจัยมาก

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป น่าจะศึกษาเกี่ยวกับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศบ้าง เพราะจะได้เห็นภาพของผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศตั้งแต่ก่อนอยู่ในเรือนจำจนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ จะมีเส้นทางชีวิตอย่างไร และเมื่อเข้ามาอยู่ในเรือนจำแล้ว จะมีพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศในเรือนจำเหมือนกับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศหรือไม่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. จากการศึกษาผู้วิจัยอยากจะเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้ว่าควรจะมีการควบคุมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในเรือนจำให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ซึ่งไม่ควรป้องกันโดยไม่ให้มีเพศสัมพันธ์กันแต่ควรจะมีวิธีการ คำนะนำต่างๆในการมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกวิธีและปลอดภัย เพราะการมีเพศสัมพันธ์กันในเรือนจำถือว่าเป็นเรื่องที่เป็นปกติธรรมดาในสังคมเรือนจำ แต่สิ่งที่น่าสนใจในเรื่องนี้คือ การหาวิธีการ มาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ

2. ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ทางกรมราชทัณฑ์จัดโปรแกรมการฝึกอาชีพด้านต่างๆที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ เช่น การสอนแต่งหน้า สอนทำผม สอนวิธีการออกแบบเสื้อผ้า เป็นต้น เพื่อผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้จะได้นำวิชาความรู้ต่างๆที่ได้จากในเรือนจำไปเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษออกไป เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

3. ในส่วนของสังคมภายนอก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า คนในสังคมภายนอกควรจะให้โอกาสผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศเหล่านี้กลับตัวเป็นคนดีคืนสู่สังคมอีกครั้ง โดยไม่รังเกียจที่จะคบหาหรือรับเข้าทำงาน เพราะพวกเขาจะได้มีกำลังใจในการใช้ชีวิตต่อไป และไม่ไปกระทำผิดซ้ำอีก